

STUDIJNÍ KAUZA

Alba - Santi

část I.

TÉMA:

- VYLOUČENÍ NEROZLUČITELNOSTI
- VYLOUČENÍ DOBRA POTOMSTVA
- SOUDNÍ ŘÍZENÍ: DISKUSNÍ, ROZHODOVACÍ FÁZE A STÍŽNOST

ÚKOLY KE STUDIJNÍ KAUZE: ALBA-SANTI

Obhájci svazku: R.D. doc. Josef Beneš, Th.D., Mons. ICLic. Mgr. Jan Daněk; S.M. ICLic. Agnieszka Roszkowska, PDDM;

Obhájci stran: JUDr. Zdeněk Kapitán, Ph.D.; Mgr. Bc. Jan Petr Kosinka; S.M. Mgr. et Mgr. Dominika Hana Kubíková, OP; Mgr. Štěpán Štastník;

Soudci a auditoři: R. D. Mgr. Jaroslav Čupr; Mons. ICDr. PaedDr. Marián Feduš, PhD.; D. ICLic. ThLic. Maximilián Vladimír Filo, O.Praem; Mons. Vnislav Fruvirt; Mgr. Ivana Kompasová Martináková; R. D. ICLic. Pavel Kopecký; ThDr. PhDr. Radek Mezuláník, Ph.D.; R. D. ICLic. Mgr. Jan Nekuda; Mons. Mgr. Karel Orlita, JU.D.; D. ICLic. Mgr. Luboš Pavlů, CRV; R. D. Mgr. Miroslav Slavíček; Mgr. Jan Špilar; R. D. ICLic. Václav Trmač;

Úkol:

- Po prostudování kauzy jednotliví členové soudu vypracují podle služby, kterou zastávají na soudě každý své vyjádření: O.S. *animadversiones*; O.Str. – *defensiones*; S+A- *votum*. Zašlou ho 14 dní před zasedáním soudu, během zasedání budou vyjádření diskutována a budou předloženy listiny kauzy (*animadversiones, defensiones, responsiones, rozsudek*). Všimněte si nejenom merita záležitosti, ale i procesní stránky řízení. Po zasedání bude dána další část kauzy.
- Postupujte při vypracování vyjádření podle sylogismu jak byl uveden v předešlých číslech *Adnotata iurisprudientiae*: tj. přímý důkaz (doznání soudní a mimosoudní, věrohodnost stran), nepřímý důkaz: *causa simulandi a contrahendi*; okolnosti. Tedy přímý důkaz je ...: popsat a citace z kauzy; atd. U vyloučení dobra potomstva pozor na vyloučení trvalé nebo jen na čas. Vyjádření nemusí být dlouhé, ale podstatné. Stačí vypracovat jenom část „In facta“ ve vyjádřeních. **Votum soudce musí být odůvodněno, proč soudce dělá toto rozhodnutí, na základě čeho? Animadversiones má vyjádřit všechny argumenty, které jsou pro platnost. Defensiones má vystihnout vše, co je pro neplatnost manželství. Vycházejte ze skutečnosti a ne z neexistujících faktů, které nejsou ve spisu. Nakonec ještě předmět sporu, ke kterému je třeba se vyjádřit: 1. vyloučení nerozlučitelnosti z obou stran; 2. vyloučení dobra potomstva z obou stran.** Jsou zde tedy čtyři důvody!
- Pro vyhodnocení vyjádření, koordinaci a evidenci vašich příspěvků je pověřen Mons. ICDr. PaedDr. Marián Feduš, PhD., adresa email: fedumari@gmail.com . Na tuto adresu zasílejte svá vyjádření.
- Prosím, vezměte tento úkol jako součást služby pro Boží království. Církev si přeje, abychom byli opravdu vzdělanými a znalými ve službě, kterou zastáváme. Instrukce *Dignitas Connubii* nám to přikazuje, Svatý otec a moderátor našeho soudu nám to ukládá za povinnost a nakonec Apoštolská signatura to kontroluje.
- Těším se tedy na plodnou a radostnou spolupráci.

Mons. Karel Orlita, soudní vikář

OBSAH

OBSAH	1
ACTRICIS LIBELLUS	2
POTVRZENÍ O KANONICKÉM BYDLIŠTI.....	4
ZMOCNĚNÍ PROKURÁTORA A ADVOKÁTA	4
NOTULA TESTIUM	4
DEKRET O USTANOVENÍ SOUDNÍHO SENÁTU	5
DEKRET O PŘIJETÍ ŽALOBY A PŘEDVOLÁNÍ.....	5
PŘEDVOLÁNÍ	5
PŘEDVOLÁNÍ	6
ODPOVĚĎ NEŽALUJÍCÍ STRANY	6
OTÁZKY PRO STRANY A SVĚDKY.....	7
PROHLÁŠENÍ STRANY ŽALUJÍCÍ O POPLATCÍCH A HONORÁŘÍCH	7
DEKRET O STANOVENÍ SHODY V PŘEDMĚTU SPORU.....	7
ZMEŠKANÉ STÁNÍ.....	7
ZMEŠKANÉ STÁNÍ.....	8
ZPRÁVA A.R.....	8
ANALOGICKÁ ZPRÁVA PRO NEŽALUJÍCÍ STRANU.....	8
DOPIS ŽALUJÍCÍ STRANY O ZŘEKnutí ZMOCNĚNÍ	9
ŽÁDOST O VZDÁNÍ SE JEDNÁNÍ A O ARCHIVACI	9
DEKRET O POSTOUPENÍ SPISU NEŽALUJÍCÍ STRANĚ A OBHÁJCI SVAZKU.....	9
OZNÁMENÍ ADVOKÁTA	10
EXHIBITIO MANDATI PARTIS CONVENTAE DILIGENTIORIS UNA CUM INSTANTIA UT AD ULTERIORA PROCEDATUR.....	10
ZMOCNĚNÍ K ZASTUPOVÁNÍ A OBHAJOBĚ	11
DEKRET O POKRAČOVÁNÍ V ŘÍZENÍ.....	11
OZNÁMENÍ O DEKRETU O POKRAČOVÁNÍ ŘÍZENÍ	12
DOPIS PROKURÁTORA SOUDU	13
PROHLÁŠENÍ ŽALOVANÉ STRANY „DILIGENTIOR“ OHLEDNĚ FINANČNÍCH NÁKLADŮ A HONORÁŘŮ.....	13
ZMEŠKANÉ STÁNÍ.....	14
ZÁPIS VÝSLECHU NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY	14
DEKRET O PŘEDVOLÁNÍ NAVRŽENÝCH SVĚDKŮ.....	17
ZÁPIS VÝSLECHU I. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY	17
ZÁPIS VÝSLECHU II. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY	20
ZÁPIS VÝSLECHU III. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY	22
ZÁPIS VÝSLECHU IV. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY	25
ZÁPIS VÝSLECHU I. SVĚDKA NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY	27
ZÁPIS VÝSLECHU II. SVĚDKA NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY.....	29
ŽÁDOST O ODLOUČENÍ MANŽELŮ A UKONČENÍ OBČANSKÝCH ÚČINKŮ MANŽELSTVÍ.....	31
DEKRET O ZVEŘEJNĚNÍ SPISU.....	31
OZNÁMENÍ O ZVEŘEJNĚNÍ	31
DEKRET O UZÁVĚRU ŘÍZENÍ	32
OZNÁMENÍ O UZÁVĚRU ŘÍZENÍ.....	32

ACTRICIS LIBELLUS¹

(žalobní žádost)

Vážený soudní vikáři,

já, níže podepsaná Isa Alba, narozená r. 1954 v Gradu Orestovi a Antoniettě R., bydlištěm v Gradu, Corso del Popolo 125, římská katolička, povoláním učitelka, strana žalující, zastupovaná a obhajovaná advokátem Michelelem Michelim, tímto žaluji z neplatnosti své manželství, které jsem uzavřela r. 1976 ve farnosti sv. Víta a druhú mučedníků v diecézi Aquileia s Lorenzinem Santim, narozeným r. 1950 v Loginu (VI) Giovannimu a Michelině C., bydlištěm v Mateře, Via del Verde 21, římským katolíkem, podnikatelem.

Důvody mé žaloby se zakládají na následujících skutečnostech:

1. S Lorenzinem Santim, stranou nežalující, jsem se seznámila náhodně v roce 1972 v Gradu. Vznikla mezi námi sympatie, díky které jsme se spolu začali setkávat a po nějakém čase jsme navázali citový vztah.
2. V té době mi bylo osmnáct let, studovala jsem pedagogickou školu a žila jsem v Gradu se svými rodiči a se dvěma sestrami.

Měla jsem živou, bujnou, energickou povahu, milovala jsem život ve vztazích, ale ke studiu jsem přistupovala metodicky a ke svým rozhodnutím racionálně. Moji rodiče, se kterými jsem se čas od času dostávala do střetů, mě vychovali tradičně, avšak já jsem se od této tradiční formace postupně vzdálila a přiklonila se ke světským hodnotám.

Lorenzino měl tehdy dvaadvacet let, byl nejmladším synem z velmi početné rodiny patriarchálního založení a přestože to pro něj znamenalo nemálo logistických nesnází, bydlel, ve svém pokročilém věku, s rodiči, se dvěma sestrami a se dvěma bratry (měl ještě další dvě sestry a čtyři bratry, kteří však už měli vlastní rodiny a doma nebydleli). Lorenzino byl tichý, klidný a rezervovaný chlapec, studoval na lékařské fakultě v Padově; cele se věnoval studiu, které bylo jeho jediným zájmem a převážným cílem jeho života.

Tak jako já vzdálil se i on od náboženských hodnot, avšak aby uspokojil rodiče, kteří se pevně drželi katolických tradic, zachovával si formální nábožnost.

3. Náš vztah se vyznačoval výborným fyzickým souzněním, ale také sporadickým setkáváním, nejprve ze studijních důvodů a potom, z mé strany, z pracovních důvodů; vyznačoval se rovněž nepřítomností skutečného dialogu a brzy se proměnil v dlouhý sled rozporů a nepochopení zapříčiněných naším neslučitelným životním způsobem.

Několikrát jsme proto došli k závěru, že náš vztah definitivně ukončíme, avšak vždy jsme se nechali ovlivnit rodinným prostředím a prostředím, které se kolem nás během let utvořilo, a tak jsme si dali další možnost.

Náš vztah se ale nikdy nevyvíjel v pozitivním směru, naopak, den za dnem se stával konfliktnějším.

Mám podezření, že strana nežalující měla během naší známosti vztahy s jinými ženami, ale nikdy se k nim nepřiznala.

¹ Jména a adresy účastníků sporu, místa a adresy záměrně neodpovídají skutečnosti. Je to z důvodu anonymity účastníků sporu i církevního soudu. Žádají se tímto čtenáři, aby i oni zachovali patřičnou rezervovanost k tomuto materiálu. Slouží pouze za účelem studia! Procesní dekrety v kauze jsou redakčně zkrácené.

4. V tomto kontextu a s přáním uvolnit se z ochrany svých rodičů jsem Lorenzinovi v červnu r. 1976 navrhla sňatek, v naději, že společný život nám snad umožní nalézt harmonii, která mezi námi, popravdě, do té doby nikdy nebyla.

Přestože i on chtěl opustit přelidněné rodinné prostředí, nechal si nejprve čas, protože chtěl dokončit vysokou školu; následně pak, na moje naléhání, se sňatkem souhlasil.

Oba dva jsme nicméně měli pochybnosti a rozpaky ohledně reálné možnosti vzájemné integrace a jasně jsme se vyjadřovali v tom smyslu, že toto manželství pro nás nemůže být ničím jiným než pouhým experimentem života ve dvou, bez definitivní povahy, s možností rozloučit ho rozvodem, pokud se nezmění ladění, jímž se vyznačoval náš předmanželský vztah.

Chtěli jsme povznést svou vůli experimentovat a za těchto okolností jsme se dohodli, že za žádnou cenu nebudeme mít děti, alespoň do té doby, než bychom měli záruku, že náš svazek je stabilní; oba jsme ale byli přesvědčeni o tom, že náš svazek se teprve musí osvědčit.

5. S těmito úmysly, které v nás obou byly silně zakořeněny a které jsme považovali za logickou opatrnost a záruku pro náš souhlas, jsme tedy přistoupili ke sňatku, který jsme uzavřeli r. 1976 ve farnosti sv. Víta a druhů mučedníků v diecézi Aquileia.

6. Naše manželské soužití – během kterého, jak jsme se oba obávali, vyvstaly přesně ty rozpory a obtíže, kterými se vyznačoval náš předmanželský vztah, nyní však ještě zatíženy a nikoli vyřešeny naším společným životem – trvalo formálně až do ledna r. 1980, kdy už jsme si po delší čas byli vědomi naprostého selhání manželského experimentu a po společné dohodě jsme přistoupili k definitivnímu faktickému odloučení.

Během tohoto období se nám nenarodily děti, ani nedošlo k žádnému těhotenství, protože jsme své styky pečlivě ošetřovali a naše antiprokreativní vůle se den ze dne více radikalizovala; k ochraně docházelo z mé strany – neustále jsem užívala antikoncepční pilulky.

Po faktickém odloučení následovalo odloučení zákonné, potvrzené r. 1980 Občanským soudem v Benátkách; v r. 1987 vynesl tentýž občanský soud rozsudek o rozvodu manželství.

Poté, co jsem uvedla výše zmíněné skutečnosti,

ŽÁDÁM

důstojný soud o prohlášení manželství, uzavřeného jak výše uvedeno, za neplatné na základě kán. 1101 § 2 CIC pro vyloučení nerozlučitelnosti, věrnosti a potomstva oběma stranami.

V Aquileie dne 23. 7. 2002

Isa Alba

[Potvrzení o uzavření manželství]

[Stručný výtah potvrzení o uzavření manželství]

DIECÉZE MATERA

Biskupská kurie

POTVRZENÍ O KANONICKÉM BYDLIŠTI

Na základě žádosti žadatele a pro církevní potřeby se po ověření potřebných informací potvrzuje, že pan Lorenzino Santi, narozený v Loginu (VI) v roce 1950, má kanonické bydliště (ex can. 102 CIC) od ledna tohoto roku na území této diecéze, a to přesně v Mateře, Via del Verde, 21, c/o Paolo Marignetti.

Matera, dne 20.7.2002

[podpis a razítko kancléře]

ZMOCNĚNÍ PROKURÁTORA A ADVOKÁTA

Já, níže podepsaná Isa Alba, prostřednictvím tohoto dokumentu jmenuji a ustanovuji za svého výlučného prokurátora a obhájce, advokáta Michele Micheliho, aby mě zastupoval a obhajoval v kauze neplatnosti mého manželství, které jsem uzavřela s Lorenzinem Santim, před kompetentními církevními soudy první i druhé instance.

Výše uvedenému advokátu Michelovi Michelimu poskytuji všechny pravomoci bez výjimky a výhrad, včetně těch, které zde nejsou výslovně vyjmenovány, zplnomocňuji ho k sepsování žádostí, odvolání, námitek, a akceptuji [jako korespondenční adresu] jeho bydliště v Akvileji, a [zplnomocňuji ho dále] ke všemu, co bude považovat za nutné a vhodné v mém zájmu, aniž by bylo nutné dále tuto skutečnost ověřovat.

Akvileia, dne 25.7.2002 podpis [žadatelka]

Podpis ověřen notářem církevního soudu

NOTULA TESTIUM

1. Paolo Santi, Via F., 13, Gus
2. Anna Teresa Santi, idem
3. Igino Santi, Via F., Gus
4. Michela Menzato, idem

- S výhradou pozdějších doplnění

Aquileia, dne 23.7.2002 [podpis prokurátora přes tiskopis jména žadatelky]

DEKRET O USTANOVENÍ SOUDNÍHO SENÁTU

DEKRET O PŘIJETÍ ŽALOBY A PŘEDVOLÁNÍ

V souladu s can. 1505 § 1 CIC potvrzují, že

- předložená žádost [o projednání]² kauzy v originálu má předepsané náležitosti;
- záležitost spadá do kompetence našeho soudu *ratione domicilii partis conventa*;
- a strana žadatelky je právně způsobilá účastnit se soudního řízení;

na základě tohoto dekretu SE PŘIJÍMÁ ŽÁLOBA a v souladu s kán. 1507 CIC se vyzývají strany i jejich prokurátoři, jakož i Obhájce svazku R. D. Francesco B., aby se dostavili ke slyšení za účelem konkordance potřebných náležitostí ke stanovení sporu, jež je stanoveno na den 24.9.2002 v 9 hod.

V souladu s kán. 1508 a 1677 CIC se rovněž stanoví, aby tento dekret byl ihned zaslán všem, kterých se týká.

Potenza, sídlo Církevního soudu, dne 26.8.2002

Výše uvedený obsah byl sdělen dotčeným osobám dne 26.8.2002.

PŘEDVOLÁNÍ

Předseda Soudního kolegia, ustanoveného pro projednání výše uvedené kauzy, potvrzuje převzetí Přijetí žádosti a

PŘEDVOLÁVÁ

paní Isu ALBU, c/o advokát Michele Micheli,

jakožto stranu žalující, aby se dostavila osobně, nebo prostřednictvím právoplatného obhájce, před tento soud v Potenze, Piazza XXVIII Maggio, 23, 1. poschodí, vybavena průkazem totožnosti, dne 24.9.2002 v 9 hod., k řádnému zasedání za účelem stanovení obsahu předmětu sporu.

Bezprostředně poté bude proveden její výslech.

Potenza, 26.8.2002

² doplněk překladatele

Oblastní církevní soud

Racc. A. R.

PŘEDVOLÁNÍ

Předseda Soudního kolegia potvrzuje převzetí Přijetí žádosti a

PŘEDVOLÁVÁ

pana Lorenzina SANTIho, Via del Verde 21, Matera,

jakožto stranu nežalující, aby se dostavil osobně, nebo prostřednictvím právoplatného obhájce, před tento soud v Potenze, Piazza XXVIII Maggio, 23, 1. poschodí, vybaven průkazem totožnosti, dne 24.9.2002 v 9 hod., k řádnému zasedání za účelem stanovení obsahu předmětu sporu, tzn. k formulování příčiny neplatnosti, nebo-li:

Zda se jedná o neplatnost tohoto manželství pro vadu souhlasu v důsledku vyloučení nerozlučitelnosti a otevřenosti k přijetí dětí jak ze strany ženy žadatelky, tak ze strany muže žalovaného, podle kán. 1086 CIC z roku 1917, srov. 1101 § 2 CIC v aktuálním znění.

Jestliže se z vážných důvodů nemůžete dostavit, postačí, když náležitě vyplníte přiložený formulář pro vyjádření Vašeho postoje ve věci této kauzy.

Zároveň vás předvolávám na den 24.9.2002 v 11 hod. k provedení výslechu.

Potenza, 26.8.2002

ODPOVĚĚ NEŽALUJÍCÍ STRANY

(datum) 20.9.2002

Po shlednutí dekretu Přijetí žádosti k výše zmíněné kauze, vydaného dne 26.8.2002, já Lorenzino SANTI, jakožto strana nežalující, prohlašuji tímto dokumentem, že:

X- se připojuji k žádosti

- se stavím proti [této žádosti]

- se přidávám k žalobě

- ponechávám rozhodnutí na spravedlnosti soudu

Potvrzuji, že se dostavím ke slyšení dne 24.9.2002 v 11 hod., při němž budu podroben výslechu. NE.

Prosím, abych byl zavolán jindy po 1.10.2002. Díky.

OTÁZKY PRO STRANY A SVĚDKY

PROHLÁŠENÍ STRANY ŽALUJÍCÍ O POPLATCÍCH A HONORÁŘÍCH

podpis žalující strany

DEKRET O STANOVENÍ SHODY V PREDMĚTU SPORU

Dnes, 24.9.2002 v 9 hod. v sídle tohoto Oblastního církevního soudu XY, před níže podepsanými, se místo paní Isy ALBY, žadatelky v této kauze, dostavil advokát Michele Micheli, její obhájce.

Strana nežalující, pan Lorenzino SANTI, byl předvolán, ale není přítomen. V aktech je uchován jeho dopis, datovaný 20.9.2002, v němž prohlašuje, že se připojuje k žádosti.

Obhájce svazku byl předvolán, ale není přítomen.

V přítomnosti výše uvedeného obhájce dal soudní vikář formulovat obsah této kauzy následující formulací:

„An constet de nullitate matrimonii in casu z důvodu vady souhlasu ze strany obou manželů, a to:

- 1. z důvodů vyloučení nerozlučitelnosti a**
- 2. z důvodu vyloučení otevřenosti k přijetí dětí, podle kán. 1086 § 2 CIC z roku 1917 (srov. kán. 1101 § 2 CIC z roku 1983).“**

Po přečtení tohoto textu jej všichni podepsali.

ZMEŠKANÉ STÁNÍ

SESSIO I

Anno Domini 2002, die 24 mensis septembris hora 9,15 in aula huius Sacri Tribunalis coram R.P.D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, non comparuit, rite citata dn.a Isa ALBA, atrix.

Budiž znovu předvolána na 25.11.2002 v 9 hod. Sessio deserta declarata est.

ZMEŠKANÉ STÁNÍ

SESSIO II

Anno Domini 2002, die 24 mensis septembris hora 11 in aula huius Sacri Tribunalis coram R.P.D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, non comparuit, rite citatus dn.us Lorenzino SANTI, conventus.

Sděлил svou ochotu dostavit se k výsledku počínaje měsícem říjnem. Proto budiž znovu předvolán na 25.11.2002 v 11 hod.

Sessio deserta declarata est.

ZPRÁVA A.R.

Reg.Basilicatae seu Materanen Nullitatis Matrimonii
ALBA/SANTI

Vážená paní

Isa ALBA, c/o advokát Michele Micheli Aquileia

Dne 24.9.2002 přistoupil vyšetřující soudce podle ustanovení zákona ke stanovení pochybnosti v projednávané kauze v následujícím znění: „Zda se jedná o neplatnost tohoto manželství pro vadu souhlasu ze strany obou manželů v důsledku vyloučení nerozlučitelnosti a otevřenosti k přijetí dětí, podle kán. 1101 § 2 CIC.“

V souladu s kán. 1513,3 CIC Vám tuto skutečnost sděluji.

Zároveň Vás znovu předvolávám na den 25.11.2002 do sídla tohoto soudu na 9. hodinu, abyste se podrobila výsledku.

S pozdravem

ANALOGICKÁ ZPRÁVA PRO NEŽALUJÍCÍ STRANU

DOPIŠ ŽALUJÍCÍ STRANY O ZŘEKnutí ZMOCNĚNÍ

Vážený advokáte Micheli,

s opravdovou lítostí Vám sděluji, že z osobních a rodinných důvodů nejsem nadále schopna pokračovat v kauze neplatnosti, kterou jsem svého času ve spolupráci s Vámi iniciovala. Prosím Vás proto, abyste sdělil soudu Basilicata v Potenze, oblasti, v níž má bydliště Santi, moji vůli vzdát se dalšího projednávání této kauzy a požádat o její archivaci.

Se srdce Vám děkuji za všechno, co jste pro mě zdarma vykonal, a srdečně a upřímně Vás zdravím

Isa Alba [podpis]

Aquileia, 2.10.2002

[na hlavičkovém papíru prokurátora]

ŽÁDOST O VZDÁNÍ SE JEDNÁNÍ A O ARCHIVACI

Vážený Monsignore předsedo a Soudní vikáři,

já, podepsaný obhájce žadatelky, paní Isy Alby, Vám v příloze předkládám list, který mi poslala a v němž prohlašuje, že se vzdává soudního projednávání předmětné kauzy.

Proto Vás žádám, aby po patřičných procesních opatřeních byl tento dokument přijat a byl vydán příkaz k jeho archivaci.

S úctou v Pánu

Aquileia, 12 října 2002

Adv. Michele Micheli

DEKRET O POSTOUPENÍ SPISU NEŽALUJÍCÍ STRANĚ A OBHÁJCI SVAZKU

Předseda rozhodl, aby předcházející materiály byly předány nežalující straně a obhájci svazku, aby se – uznají-li to za vhodné – k nim mohli vyjádřit podle kán. 1524 § 3 CIC.

To Vám tedy sděluji podle rozhodnutí výše uvedeného dekretu.

Se srdečným pozdravem

Kancléř

Potenza, 18.10.2002

Poznámka kancléře

Tento dekret byl zaslán oběma stranám a obhájci svazku. Straně nežalující bylo též sděleno, že se – pokud chce – může stát „pars diligentior“.

Potenza 18.10.2002

OZNÁMENÍ ADVOKÁTA

[na hlavičkovém papíru soudu]

Reg. Basilicatae seu Materanen Nullitatis Matrimonii ALBA/SANTI

Vážení

Isa ALBA c/o Michele Micheli, Aquileia

Lorenzino SANTI, c/o Paolo Marignetti, via del Verde, 21, Matera

Dovoluji si Vás seznámit se stanoviskem žalující strany a odpovídajícím Dekretem, vydaným vyšetřujícím soudcem:

„Vážený Monsignore předsedo a Soudní vikáři,

já, podepsaný obhájce žalující strany, paní Isy Alby, Vám v příloze předkládám list, který mi poslala a v němž prohlašuje, že se vzdává soudního projednávání předmětné kauzy.

Proto Vás žádám, aby po patřičných procesních opatřeních byl tento dokument přijat a byl vydán příkaz k jeho archivaci.

S úctou v Pánu

Aquileia, 12 října 2002

Adv. Michele Micheli

EXHIBITIO MANDATI PARTIS CONVENTAE DILIGENTIORIS UNA CUM INSTANTIA UT AD ULTERIORA PROCEDATUR

Vážený pane předsedo a zpravodaji,

já, podepsaný advokát Pietro De Divitis, Vám v příloze předkládám pověření k zastupování a obhajobě, kterým mě pověřil pan Lorenzino Santi, nežalující strana „diligentior“ v kauze, a prohlašuji, že tento úkol přijímám také jménem kolegů advokátů B., P. a B., a žádám, aby se pokračovalo ad ulteriora.

S hlubokou úctou

Bari, 5.11.2002

ZMOCNĚNÍ K ZASTUPOVÁNÍ A OBHAJOBĚ

Tímto úkonem já, níže podepsaný Lorenzino Santi, nežalující strana „diligentior“³ v kauze neplatnosti manželství, které jsem uzavřel s Isou Albou v roce 1976 v diecézi Akvileia, stanovuji advokáty Pietro De Divitis, B., P. a B. za své obhájce jak v první, tak v druhé instanci.

Jako svého prokurátora ustanovuji rovněž advokáta Pietra De Divitis, aby mě zastupoval jak v první, tak v druhé instanci, a dávám mu pravomoc nechat se zastupovat v kterémkoliv jednání nebo právním úkonu, kdykoliv by to vyžadoval můj exkluzivní zájem, advokáty B. nebo P. nebo B, popřípadě jinou k tomu způsobilou osobou, podle stanoveného pořadí, při zachování pravidla předcházení. Výše uvedeného prokurátora rovněž zplnomocňuji veškerou mocí a procesní i speciální pravomocí, jako je např. právo podepisovat zprávy, vyjádření a žádosti, vyjadřovat se k pochybnostem v kauze, zříci se stanovení pochybnosti, vznášet a vést průkazná a odvolací řízení, vzdát se důkazních dokumentů, samotného řízení a tohoto pověření.

Při tom samém Studiu akceptuji za svou poštovní adresu v Bari, Via del Santo 14, pro přijímání procesních dokumentů.

Matera, 4.11.2002

[ověření podpisu kancléřem, který figuruje na potvrzení o bydlišti žadatelky]

DEKRET O POKRAČOVÁNÍ V ŘÍZENÍ

- S ohledem na prohlášení strany žalující, paní. Isy Alby, zde dne 2.10.2002 a na prohlášení jejího obhájce, adv. Michele Micheliho, ze dne 12.10.2002, kterým bylo písemně vyjádřeno prohlášení o vzdání se projednávání soudní kauzy a žádost o její archivaci;

- s ohledem na náš dekret ze dne 18.10.2002, kterým byla pozvána strana nežalující, pan Lorenzino Santi, a obhájce svazku k vyjádření své procesní vůle v této záležitosti;

- po zjištění, že strana nežalující, pan Lorenzino Santi, se právním úkonem ze dne 5.11.2002 stal stranou „diligentior“, čímž vstoupil do soudního jednání a ustanovil za své řádné zástupce advokáty S. De Divitis, P. G. B., M. P. a G. F. B.;

- po vyslechnutí obhájce svazku;

- s přihlédnutím ke kán. 1524 § 3 CIC.

PŘEDSEDA SOUDU STANOVÍ

1) Prohlášení o vzdání se projednávání soudní kauzy nebylo přijato a proces necht pokračuje v běhu podle předpisů práva;

³ termín „diligentior“ je používán kanonickou jurisprudencí a označuje stranu, která nejprve byla nežalující stranou sporu a v průběhu řízení se ujala aktivity žalobce, tedy poté, když původní strana žalující se vzdala řízení. Tato nežalující strana „diligentior“ především podle rotální jurisprudence nikdy nenazývá stranou žalující. Pro termín „diligentior“ bohužel nemáme český zažitý ekvivalent. Snad by se mohla jmenovat „nežalující zesvědomitělá strana“ nebo jednoduše používat latinský termín.

2) Strana nežalující, pan Lorenzino Santi, je v tomto procesu přijat jako strana spolužalující „diligentior“ a je mu uloženo, aby zaplatil částku 207,00 euro jako povinný příspěvek podle platné normativy C.E.I.

3) Předvolává se paní Isa Alba, c/o u jejího prokurátora adv. Michele Micheliho, aby se dostavila před tento Tribunál dne 25.11.2002 v 9.00 hod. k výslechu;

4) Strana spolužalující „diligentior“, pan Lorenzino Santi, c/o u jeho prokurátora adv. Pietra De Divitis, aby se dostavil před tento Tribunál dne 25.11.2002 v 11.00 hod. k výslechu.

Tento náš dekret budiž zaslán oběma stranám prostřednictvím jejich prokurátorů, a obhájci svazku.

Potenza, dne 8.11.2002.

OZNÁMENÍ O DEKRETU O POKRAČOVÁNÍ ŘÍZENÍ

Racc. A. R.

Vážení

Isa ALBA c/o adv. Michele Micheli Aquileia

Lorenzino SANTI, c/o Studio De Divitis, via del Santo, 14, Bari

zasílám Vám následující dekret, vydaný Vyšetřujícím soudcem:

DEKRET O POKRAČOVÁNÍ ŘÍZENÍ

- S ohledem na prohlášení strany žalující, paní. Isy Alby, zde dne 2.10.2002 a na prohlášení jejího obhájce, adv. Michele Micheliho, ze dne 12.10.2002, kterým bylo písemně vyjádřeno prohlášení o vzdání se projednávání soudní kauzy a žádost o její archivaci;

- s ohledem na náš dekret ze dne 18.10.2002, kterým byla pozvána strana nežalující, pan Lorenzino Santi, a obhájce svazku k vyjádření své procesní vůle v této záležitosti;

- po zjištění, že strana nežalující, pan Lorenzino Santi, se právním úkonem ze dne 5.11.2002 stal stranou „diligentior“, čímž vstoupil do soudního jednání a ustanovil za své řádné zástupce advokáty S. De Divitis, P. G. B., M. P. a G. F. B.;

- po vyslechnutí obhájce svazku;

- s přihlédnutím ke kán. 1524 § 3 CIC.

PŘESEDÁ SOUDU STANOVÍ

1) Prohlášení o vzdání se projednávání soudní kauzy nebylo přijato a proces necht pokračuje v běhu podle předpisů práva;

2) Strana nežalující, pan Lorenzino Santi, je v tomto procesu přijat jako strana spolužalující „diligentior“ a je mu uloženo, aby zaplatil částku 207,00 euro jako povinný příspěvek podle platné normativy C.E.I.

3) Předvolává se paní Isa Alba, c/o u jejího prokurátora adv. Michele Micheliho, aby se dostavila před tento Tribunál dne 25.11.2002 v 9.00 hod. k výslechu;

4) Strana spolužalující „diligentior“, pan Lorenzino Santi, c/o u jeho prokurátora adv. Pietra De Divitis, aby se dostavil před tento Tribunál dne 25.11.2002 v 11.00 hod. k výslechu.

Tento náš dekret budiž zaslán oběma stranám prostřednictvím jejich prokurátorů, a obhájcí svazku.

Potenza, dne 8.11.2002.

To vám sděluji v souladu s ustanovením výše uvedeného dekretu.

DOPIŠ PROKURÁTORA SOUDU

Reg. Basilicatae seu Materanen. Nullitatis Matrimonii ALBA/SANTI

Vážená paní Isa Alba, Corso dei Popolo, 123, Grado
racc. a/r

a p. c.:

Oblastní církevní soud Basilicata, Piazza XXVIII Maggio, 23
Potenza
racc. a/r

Vážená paní,

tímto Vám sděluji, že v důsledku Vašeho přání nepokračovat v kauze, v níž jste byla žadatelkou, vzdávám se posláním být Vaším zástupcem a patronem, kterým jste mě svého času pověřila.

Se srdečným pozdravem

Aquileia, 26. listopadu 2002

adv. Michele Micheli

PROHLÁŠENÍ ŽALOVANÉ STRANY „DILIGENTIOR“ OHLEDNĚ FINANČNÍCH NÁKLADŮ A HONORÁŘŮ

ZMEŠKANÉ STÁNÍ

Sessio III

Anno Domini 2002, die 25 mensis novembris hora 09.00, in aula huius Sacri Tribunalis coram R. P. D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, non comparuit, rite citata dn.a Isa ALBA, actrix.

Sessio deserta declarata est.

ZÁPIS VÝSLECHU NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY

Sessio IV

Anno Domini 2002, die 25 mensis novembris hora 11.00, in aula huius Sacri Tribunalis coram R. P. D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, comparuit, rite citatus dn.us Lorenzino SANTI, conventus, qui praestito juramento de veritate dicenda, haec deposuit:

SANTI Lorenzino, narozený v Logino (VI) roku 1950, kanonické bydliště mám v Mateře, Via del Verde n. 21 u Pavla Marignetti. Lékař chirurg. Katolík občasně praktikující ve farnosti u Dómu v Mateře. Předložený dokument: cestovní pas č. ..., vydaný dne ... Questurou v Benátkách.

1. Poznal jsem Isu Albu v roce 1972 v Gradu, kde nás seznámili naši společní přátelé. Vedení vzájemnými sympatiemi a citovým poutem jsme se začali navštěvovat. Později se náš vztah proměnil v zasnoubení. Měl jsem další sentimentální zkušenosti, aniž bych se však jimi nechával zvláštním způsobem ovlivnit. Stejně tak Isa měla za sebou několik nezávazných zkušeností.

2. Když mi bylo 22 roků, byl jsem uzavřený, interovertní, spíše mlčenlivý a vážně jsem se zabýval univerzitním studiem na lékařské fakultě v Padově. Pocházím z početné rodiny: kromě rodičů nás bylo 11 sourozenců a já jsem byl nejmladší. V té době již 6 mých sourozenců uzavřelo manželství a žili se svými rodinami, zatímco zbylých 5 sourozenců žilo dosud se svými rodiči. Přestože jsem měl [s rodiči]⁴ – především se svým otcem – vztahy formální a korektní, cítil jsem jako křivdu, že mě vychovával způsobem, který jsem považoval za autoritářský a neotevřený dialogu. Tím, že jsem pocházel z praktikující rodiny řídící se pevnými morálními principy, moje náboženská a morální formace probíhala podle katolické tradice. V té době však, když jsem nežil s rodiči, ale v Padově, kde jsem studoval, byla má náboženská praxe prakticky nulová. Pouze když jsem se vracel domů, musel jsem věrně zachovávat nedělní povinnost, abych nevyvolával hněv svého otce, který v tom byl neoblomný. V té době jsem neskrýval – samozřejmě když jsem byl mimo rodinné prostředí – své sympatie pro hnutí '68 a jeho globální prvky. Když jsem složil klasickou maturitu, vystudoval jsem medicínu a chirurgii.

⁴ Doplněno překladatelem.

3. Isa měla 18 roků, když jsme se poznali, a bylo to děvče s velmi živým, umíněným a tvrdohlavým charakterem: můj přesný opak. Žila v Gradu s rodiči, s babičkou z otcovy strany a se dvěma sestrami, staršími než ona. Obdržela tradiční morální, křesťanskou a katolickou výchovu. V době, kdy jsme se poznali, již vůbec nepraktikovala náboženskou víru, v níž byla vychována, a inspirovala se – dokonce radikálněji než já – laickými myšlenkami, popírajícími samotnou náboženskou výchovu, v níž byla vychována. Zastávala proto rozvody, potraty, byla nakloněna k antikoncepci a k podobným věcem. Pamatuji si, že rodinné prostředí, v němž vyrůstala, bylo silně konfliktní, jak co se týká vzájemného vztahu rodičů, tak vztahů mezi rodiči a dcerami, jakož i vztahů mezi sestrami samými. Isa vystudovala pedagogickou fakultu a po získání titulu začala hned vyučovat.

4. Náš předmanželský vztah trval zhruba 4 roky. Šlo o velmi konfliktní vztah v důsledku rozdílnosti našich charakterů i způsobů, jak jsme přistupovali k životu. Mým ideálem bylo moci žít co nejklidněji náš manželský vztah, aniž by mě to dokázalo vyrušovat od mých studijních úkolů. Isa se naopak toužila bavit, mít řadu společenských vztahů a mou neustálou přítomnost po svém boku. To všechno vedlo k neustálým hádkám mezi námi. Isa se nechtěla vzdát rozvoje svých plánů, ať už se mnou, nebo beze mě; to se mi samozřejmě nelíbilo. Podobně se jí nelíbil styl života, který jsem vedl a který byl tak odlišný od jejích očekávání. Měl jsem totiž za to, že se musím věnovat svému studiu, jež jsem považoval za svůj primární úkol, a že tedy nemohu následovat povrchní způsoby, jimiž Isa vedla svůj život. Naše vzájemné hádky vedly několikrát i k přerušování vztahu. Pak jsme se ale k sobě vždycky vrátili, protože jsme byli ovlivněni přitažlivostí našeho intimního vztahu. Ve skutečnosti byl jedinou věcí, která nás spojovala, právě sexuální soulad, který se mezi námi nastolil hned od začátku našeho vztahu. Konfliktní situace, které jsme ve svém vztahu prožívali, a jeho přerušování zůstaly skryty našim rodinám, protože svůj partnerský život jsme žili převážně mimo jejich prostředí, také proto, že jsme v nich nechtěli vyvolávat znepokojení, zvláště když jsme znali mentalitu, která je ovládala. Ke svým bratrům a sestrám jsem se naopak uchýlil s důvěrou, když jsem se ve vztahu s Isou nacházel v těžkostech. Stejně tak Isa se obvykle sdílela s mými bratry a sestrami spíše než se svými vlastními sestrami, s nimiž měla – jak už jsem řekl – konfliktní vztahy.

5. Když se o tom dověděly naše rodiny, nevyjádřili žádné námítky vůči našemu vztahu.

6/10. Isa mě formálně požádala, abych se s ní oženil, v červnu 1976, protože byla unavená ze života v rodinném prostředí, které se pro ni stalo nesnesitelným. Vzpomínám si dokonce, že jednou utekla z domu a několik dní žila v hotelu, aby se dostala z frustrující rodinné atmosféry, kterou už nedokázala snášet. Byl jsem tím poněkud vyveden z míry, jednak proto, že jsem právě dokončoval studium vysoké školy, a tudíž jsem neměl žádnou práci, jednak proto, že jsem si uvědomoval, že už v té době se náš vztah neodvíjel tak, jak jsem si představoval. Nakonec jsem vyšel vstříc Ise, abych jí pomohl v její nelehké situaci, ale také s nadějí, že když spolu budeme žít, prospěje to našemu vzájemnému porozumění. To všechno však neumenšilo mé obavy ohledně možnosti nepříznivého vývoje našeho budoucího manželského pouta, protože jsem dosud neviděl vyřešené problémy, které vedly ke konfliktům během doby, kdy jsme byli zasnoubeni, a které mě jistým způsobem vedly k obavám, že se znovu objeví v manželském životě s vážnými následky pro naše manželství. Tyto moje obavy sdílela také Isa. Jasně jsme si proto řekli, že pokud pokus o manželský život, do něhož jsme se chystali vstoupit, ztroskotá, znovu obnovíme svou svobodu prostřednictvím rozvodu, neboť jsme byli oba přesvědčenými zastánci jeho nezbytnosti jakožto řešení jakéhokoliv manželského nezdaru. V tomto kontextu jsme si také předsevzali, že nebudeme mít děti až do té doby, kdy se potvrdí, že naše manželské problémy jsou vyřešeny a manželství je vydařené. Nechtěli jsme totiž své eventuální děti uvádět do různých situací rozdělení nebo utrpení a také jsme nechtěli, aby to bylo dalším vážným

problémem při případném rozvodu. O těchto vážných úmyslech, jimiž jsme byli ovlivněni, věděli někteří moji sourozenci, s nimiž jsme se setkávali a sdíleli se.

11. Přípravu svatby zařídila především Isa, která měla víc volna než já, který jsem právě dokončoval svá studia medicíny. Účastnili jsme se také přípravných setkání před uzavřením manželství, která však ani v nejmenším nezměnila naše úmysly, s nimiž jsme do manželství vstupovali.

12. Svatbu jsme měli v roce 1976 ve farnosti sv. Víta a Modesta. V ten den se nestalo nic zvláštního.

13. Měli jsme „chudou“ svatební cestu – a sice v tom smyslu, že jsme neměli příliš ekonomických prostředků, takže jsme využili nabídky jedné mé sestry, která bydlela v Brianza, odkud jsme mohli několikrát navštívit Švýcarsko. V té době i po celou dobu našeho soužití bylo naše manželství dokonáno s bedlivými opatřeními, abychom se vyhnuli početí, které jsme si ani jeden nepřáli. Isa užívala, jako už dříve před uzavřením manželství, antikoncepční tablety. Proto se nám nenarodily děti ani nedošlo k žádnému těhotenství, neboť jsme nikdy neuskutečnili manželské společenství, které by bylo od nás chápáno jako otevřené k tomu, abychom přivedli na svět děti.

14. Jako manželé jsme bydleli v malém bytě pronajatém v Grado. V říjnu 1976 jsem ukončil studium medicíny a zapsal jsem se na specializovaná studia nefrologie, což pro mě samozřejmě znamenalo další studijní úsilí. Naše meziosobní vztahy se nezlepšovaly, protože Isa i nadále – a to s rostoucím důrazem – požadovala žít životem [plným]⁵ zábavy a společenských kontaktů, jak to odpovídalo její povaze, zatímco já jsem v rámci studia své specializace cítil více zodpovědnosti v souvislosti s naším manželstvím, abych se snažil v krátkém čase a s úspěchem zakončit tato studia. I nadále však se mezi námi projevovaly rozdíly, které charakterizovaly již dobu našeho zasnoubení. V květnu 1978 jsem jako vojenský lékař nastoupil na vojenskou službu do Florencie, kde jsem zůstal 15 měsíců. Mohl jsem se vrátet domů přibližně jednou za měsíc. Naš společný život byl stále spíše konfliktní, takže v roce 1979, ještě během mé vojenské služby, se Isa odmítla zúčastnit obřadu, při němž byla oficiálně vyhlášeno dosažení mé specializace. V souvislosti s tím stále slábl náš intimní život. Nikdy však mezi námi nedošlo k manželské lásce, která by nám umožnila hluboký dialog a opravdové pochopení.

15. Formálně naše soužití trvalo tři roky a čtyři měsíce, ve skutečnosti jsem z toho 15 měsíců prožil mimo dům při výkonu vojenské služby. Když jsem se vrátil domů, všechno se velmi rychle řítilo do krize, takže jsme v lednu 1980 došli k uvážení a rozhodnutí, že definitivně ukončíme svůj společný život.

16. Zahájili jsme proces vedoucí k zákonnému odloučení na základě vzájemné dohody a poté – když pominula doba stanovená zákonem – i rozvodové řízení, které bylo zakončeno roku 1987. Nyní žiji v Mateře, kde pracuji, a uzavřel jsem občanské manželství, z něhož jsem obdržel jednu dceru. Měl bych živou touhu dát do pořádku před církví prostřednictvím svátosti manželství toto své současné soužití. Cítím totiž potřebu znovu obnovit své plné společenství s církví, protože jsem se znovu přiblížil k víře. Myslím, že Isa žije v Gradu, ale nevím, jakým stylem života nyní žije a jaké má plány do budoucna.

17. Nemám dost informací, abych mohl charakterizovat současné náboženské a morální smýšlení, jakož i věrohodnost Isy.

18. Mohu uvést další dva svědky kromě těch, které uvedla má žena: Santi Agostino a Marachella Paola Loredana, Piave.

⁵ doplněno překladatelem.

19. To, co má žena uvedla v žádosti, odpovídá pravdě, takže nemám žádné námitky. Nemám žádné námitky ani vůči soudnímu tribunálu nebo obhájci svazku.

Nechci nic přidat, odstranit ani změnit.

Et expleto examine, conventus perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, juramento firmavit de veritate dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

DEKRET O PŘEDVOLÁNÍ NAVRŽENÝCH SVĚDKŮ

Nechť jsou předvoláni svědkové, uvedení stranou žalovanou „diligentior“.

Not.

ZÁPIS VÝSLECHU I. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY

Sessio V

Anno Domini 2003, die 07 mensis januarii hora 15.30, in aula huius Sacri Tribunalis coram R. P. D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, comparuit, rite citata dn.a SANTI Anna Teresa, testis actricis, quae praestito juramento de veritate dicenda, haec deposuit:

SANTI Anna Teresa, narozena 15. dubna 1939, bydliště v Gus, Via F. 113, povolání: v důchodu, praktikující katolička ve farnosti sv. Víta a Modesta v Gus.

Předložila občanský průkaz vystavený městským úřadem v Gus dne... č.

1. Jsem sestra Lorenzina Santiho. Poznala jsem Albu Isu v roce 1972, přibližně v době, kdy s ním navázala citový vztah.

2. Isa žila s rodiči a se svými dvěma staršími sestrami. V té době ještě žila babička z otcovy strany. Získala tradiční katolickou výchovu, i když v době, kdy poznala mého bratra, se už její náboženská praxe omezovala na ty největší svátky a nejvýznamnější okolnosti. V 18 letech byla Isa děvče otevřeného, extrovertního a živého charakteru, měla ráda společenské vztahy, zábavu a cestování. Bylo to děvče se silným a rozhodným charakterem. Nakolik si uvědomuji, měla spíše konfliktní vztah s rodiči a sestrami. Neakceptovala od nich, aby ji vedli, a odmítala být pod jejich ochranou, vzpomínám si, že několikrát utekla z domu. Jednou, když už byla zasnoubena s Lorenzinem, přišla do našeho domu se zavazadlem, protože už po několikáté utekla z domu. Získala vysokoškolské vzdělání jako učitelka základní školy.

3. Lorenzino měl 22 roků, byl to chlapec mírného, přemýšlivého, zodpovědného a klidného charakteru. Naši rodinu tvořili rodiče a jedenáct sourozenců. Lorenzino z nich byl nejmladší. S naší rodinou žila též sestra našeho otce. [Lorenzino]⁶ obdržel výbornou náboženskou výchovu a zůstal praktikujícím až do doby, kdy poznal Isu, takže jeho účast na

⁶ doplnil překladatel

životě církve se začala zeslabovat a nebyla už projevem hlubokého přesvědčení, nýbrž se stávala povrchní. V době, kdy došlo k událostem, o nichž je řeč, žili doma s rodiči dvě sestry a tři bratři včetně Lorenzina, který udržoval důvěrné vztahy především s námi sourozenci, kteří jsme s ním žili doma, spíše než s našimi rodiči, kteří už byli staří. Vystudoval medicínu – chirurgii, přičemž jsme ho podporovali především my, sourozenci.

4. Oba se poznali v Gradu v roce 1972 v prostředí studentské mládeže. Byli si vzájemně sympatičtí a začali se stýkat, což během krátké doby vedlo k tomu, že se považovali za snoubence. Jejich vztah před manželstvím trval zhruba čtyři roky. Doba jejich zasnoubení byla konfliktní z důvodu rozdílnosti jejich charakteru, ale hlavně proto, že každý z nich zcela jinak chápal život. Isa by chtěla neustále uvádět mého bratra do života zábavy, cestování, a tak ho vytrhovat z jeho základního úkolu, který spatřoval ve studiu. Lorenzino, člověk zodpovědný, věděl, kolik obětí jsme my jeho sourozenci přinesli, abychom mu umožnili stát se lékařem, a proto neakceptoval způsob, jakým se chovala Isa, ani její nároky. Z těchto důvodů se přinejmenším dvakrát během doby svého zasnoubení rozešli. Pak se ale k sobě znovu vrátili, neboť byli silně svázáni na intimní rovině. To bylo také významným, ne-li jediným důvodem, proč zůstávali spolu.

5. Naše rodina, zvláště my sourozenci, jsme věděli o jejich vztahu a o konfliktech, které ho charakterizovaly, a vícekrát jsme svému bratru radili, aby tento vztah s konečnou platností ukončil, protože mezi nimi docházelo k hádkám; samozřejmě to byla rada zbytečná, protože jejich vzájemná tělesná přitažlivost bránila Lorenzinovi, aby [v té věci uvažoval s]⁷ jasným úsudkem. Nevím, co si o tomto vztahu mysleli příbuzní z Isiny strany.

6. S návrhem uzavřít manželství přišla Isa za mým bratrem na jaře 1976 po jedné větší hádce s vlastními příbuznými; snažila se tak vymanit z jejich péče.

7. Lorenzino se v první chvíli stavěl k manželství negativně, jednak proto, že dosud neukončil studia medicíny – byl v posledním roce univerzitních studií, jednak proto, že měl velké pochybnosti ohledně šťastné budoucnosti jejich vztahu. Na základě neustálého naléhání ze strany Isy, která toužila vymanit se ze své vlastní rodiny, ustoupil a souhlasil, že se s ní ožení. Isa měla jedinou možnost, jak se vymanit z ochranného područí své rodiny – uzavřít manželství s Lorenzinem.

8. Jejich manželský slib byl formálně svobodný, přestože byl ovlivněn okolnostmi, o nichž už byla řeč.

9. Tváří v tvář nejistotě, s níž se oba stavěli ke vstupu do manželství, jsme se je několikrát my rodinní příslušníci snažili přesvědčit, aby aspoň odložili tuto záležitost na zralejší dobu. Jejich odpovědí bylo však to, že v případě, že by jejich společný život, jak se obávali, zkrachoval, uvažovali o rozvodu a chtěli se k němu uchýlit. O těchto jejich úmyslech jsme s jistotou věděli my Lorenzinovi sourozenci.

10. V tomto kontextu nejistoty a hlubokých pochybností obou snoubenců vyloučili ze svého manželského souhlasu, což otevřeně prohlašovali, početí dětí, aspoň do té doby, než si ověří, že jejich manželské soužití je stabilní, což mělo být potvrzeno změnou v jejich prožívání manželského vztahu. Pro Isu, která toužila užívat si života, znamenala přítomnost dítěte omezení a okleštění vlastní svobody v jednání. Také můj bratr nechtěl děti.

11. Přípravy na svatbu organizovali oni dva s ekonomickou podporou příslušných rodin.

⁷ doplněno překladatelem

12. Manželství bylo uzavřeno ve farnosti sv. Víta a Modesta dne 14. srpna 1976. Byla jsem přítomná. V ten den se zdánlivě všechno odehrálo normálním způsobem.

13. Odjeli na svatební cestu k jedné naší sestře do Brianza. Víím s jistotou, že oba dva nechtěli děti, a proto Isa brala antikoncepční prášky. Toto důvěrné sdělení jsem obdržela nejen od svého bratra, ale také od Isy, která se vůči mě dokázala otevřít snad proto, že jsem byla zdravotní sestra. Proto se z tohoto manželství nenarodily žádné děti ani nedošlo k těhotenství, protože v jejich manželském životě nikdy nenastaly podmínky, které by dovolily přivést na svět děti.

14. Svůj společný domov si zařídili v malém bytě v Magheře. Jejich společný život byl neustále konfliktní a naplněný hádkami, což se postupně zhoršovalo. S mnohem větší závažností se projevíly příčiny jejich nesouladu, které ztěžovaly už jejich život před manželstvím. Isa byla čím dál více nespokojená a příliš omezená svou rolí manželky mého bratra, který byl velmi svázaný se svým povoláním, které ho též silně vytěžovalo. Byla frustrovaná ve své touze po neustálé zábavě a svobodném životě. Jejich společný život byl neustálým dohadováním se i o těch nejbanálnějších věcech.

15. Oba spolu žili zhruba tři a půl roku. V roce 1978 nastoupil Lorenzino na vojenskou službu jako vojenský lékař ve Florencii, kde zůstal 15 měsíců. Isa se v této době začala cítit svobodněji, čehož využila a s jednou svou kamarádkou se dala na cestování a na všechno, v čem jí manželský život až dosud bránil. Přestože jsme si my Lorenzinovi příbuzní uvědomovali, že to mezi nimi neklape, dověděli jsme se o definitivním rozkolu jejich vztahu až poté, co k tomu došlo, můj bratr odešel z domu a ubytoval se u jednoho svého kamaráda. Když jsme se to dověděli, ptali jsme se, co se stalo, a on odpověděl, že už to s Isou všechno definitivně skončil.

16. Po vzájemné dohodě přistoupili oba nejprve k vzájemnému odloučení a poté i k rozvodu. Roku 1992 se Lorenzino občansky oženil s jinou ženou, od níž obdržel jednu dceru. Nevím, jakým životem v současnosti žije Isa.

17. Po krachu jejich manželství se můj bratr přiblížil náboženské praxi, přestože nemůže přistupovat ke sv. přijímání. Bylo by jeho živým přáním, aby – po uznání neplatnosti jeho předchozího manželství – mohl uzavřít církevní sňatek se ženou, s níž nyní žije, a nabýt plného společenství s církví. Lorenzino je nepochybně upřímný a věrohodný, žije v Mateře. Nemám podklady, abych se mohla vyjádřit k současné ...⁸ a věrohodnosti Isy.

18. Neuvádím žádné svědky a nemám k předložení žádné dokumenty.

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, juramento firmavit de veritate dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

⁸ zřejmě chybí slovo „upřímnosti“ – pozn. překladatele

ZÁPIS VÝSLECHU II. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY

Deinde comparuit rite citata

dn.a Michela MENZATO

testis actricis, quae, praestito juramento de veritate dicenda, haec deposuit:

MENZATO Michela, příjmení manžela Santi, narozená roku 1952 v Mirano, bytem v Gus, via F., 111/A. Povolání: úřednice, praktikující katolička ve farnosti sv. Víta v Modesto u Gus.

Předložila občanský průkaz vystavený městským úřadem v Gus dne ... č. ...

1. Už velmi dlouho znám Santiho Lorenzina, jednak proto, že bydlíme ve stejné obci, jednak proto, že jsem se později vdala za jeho bratra Igina. Albu Isu jsem poznala zhruba před 30 lety, když jsem k němu⁹ navázala citové vztahy.

2. Isa bydlela s rodiči a dvěma staršími sestrami. Obdržela tradiční katolickou formaci. V době, kdy poznala Lorenzina, už byla velmi málo praktikující. Získala vysokoškolské vzdělání jako učitelka na základní škole. Když poznala Lorenzina, měla 18 let. Byla to osoba s otevřeným, extrovertním a živým charakterem, snažila se být v centru pozornosti druhých, plná života a touhy po nových zkušenostech, jak na poli rekreace, tak v oblasti cestování a podobných věcí. Měla tvrdý charakter s tendencí uplatnit se. Nakolik mohu posoudit, měla vždy velmi konfliktní vztah se členy své rodiny, protože nesnášela, aby byla určována a omezována ve své svobodě.

3. Lorenzino měl 22 roků, když poznal Isu. Byl to vážný, introvertní chlapec, zodpovědný nejdříve při studiu a pak i ve výkonu svého povolání. Lorenzino žil s rodiči, dvěma sestrami a třemi bratry, přičemž dalších šest sourozenců už vstoupilo do manželství a žilo samostatně. Lorenzino byl ze sourozenců nejmladší. Tím, že pocházel ze silně praktikující rodiny, získal výbornou náboženskou výchovu a zůstal praktikujícím přinejmenším až do doby, kdy se setkal s Isou; postupně se i on vzdálil od církve. Neustále udržoval výtečné důvěrné vztahy se svými sourozenci, zvláště s těmi, kteří nejdelší dobu zůstali v rodinném společenství, a byl od nich také výrazně podporován, aby mohl dokončit svá studia medicíny. Poněkud méně důvěrný vztah měl se svými rodiči, kteří už byli poměrně pokročilého věku. Získal vysokoškolský titul v medicíně a chirurgii.

4. Oba se poznali v roce 1972 v Grado v prostředí studentské mládeže, které oba navštěvovali. Začali se vytrvale a vzájemně navštěvovat, zvláště na tělesné úrovni. Od sestry mého muže, Anny Terezy, jsem se dověděla, že mezi nimi docházelo k intimním vztahům. Jejich předmanželský vztah trval zhruba 4 roky. Doba jejich zasnoubení byla spíše konfliktní, protože nedokázali usmířit své charaktery ani své životní styly [a nezvládali ani]¹⁰ rozvíjet svůj partnerský vztah. Isa toužila pouze nebo převážně po zábavě, cestování, po svobodě od povinností a zodpovědnosti. Lorenzino naopak cítil, že se musí zodpovědně věnovat studiu, neboť si uvědomoval, jaké oběti přinesli jeho sourozenci, aby mu je umožnili. Z toho mezi nimi vyvěraly hádky, protože se nedokázali vzájemně přijmout. Nevím, zda v některém období dokonce nepřerušili svůj snoubenecký vztah.

⁹ budiž rozuměno „k Iginovi“ – pozn. překladatele

¹⁰ doplněno překladatelem

5. O jejich snoubeneckém vztahu věděly obě jejich rodiny. Víím jen, že Lorenzinovi rodiče, přestože tento vztah akceptovali, nebyli nadšení dívkou, kterou považovali za nevhodnou pro jejich syna, neboť příliš toužila po různých zkušenostech a žárlivě si střežila svou svobodu.

6. Můj manžel – v té době snoubenec – a já jsme se dověděli, že mají v úmyslu uzavřít manželství. Upozorňuji, že v té době jsme se i my připravovali na uzavření sňatku. Když jsem se dověděla o jejich úmyslu, zeptala jsem se jich, zda náhodou nečekají narození dítěte. Ke své negativní odpovědi připojili, že jejich rozhodnutí uzavřít manželství vychází jediné z toho, že Isa už nechce žít se svou původní rodinou, s níž se pro ni stalo příliš obtížným nadále zůstat.

7. Oba, když šli vstříc manželství, mi vyjevili své pochybnosti, zda jejich spojení bude mít šťastnou budoucnost. Jejich obavy vycházely ze skutečnosti, že problémy, které působily konflikty v době jejich zasnoubení, nebyly ani zdaleka vyřešeny. Naléhavost manželství vycházela pouze z toho, že Isa nechtěla už dál žít se svou vlastní rodinou a manželství bylo jedinou možností, jak z ní odejít.

8. Jejich manželský slib byl svobodný, přestože byl ovlivněn okolnostmi, o nichž jsem mluvila výše.

9. 10. Tváří v tvář nepevnosti, v níž se nacházelo manželství [do něhož vstupovali],¹¹ si oba řekli, že to vyzkoušejí s nadějí, že díky manželskému soužití se věci zlepší. V té souvislosti však také vyjádřili, že pokud by jejich soužití nevratně zkrachovalo, rozvedou se. Na naši námitku, co se stane s eventuálními dětmi, které by se mezitím narodily, vyjádřili jasné rozhodnutí, že nepřivedou na svět děti, aby je v případě rozvodu neuváděli do utrpení.

11. Přípravy na svatbu zařizovali oba snoubenci s pomocí obou rodin. Nevím, zdali se zúčastnili nějakého kurzu přípravy na manželství.

12. Manželství bylo uzavřeno v Gus v roce 1976. Byla jsem přítomna a nepamatuji se na žádnou mimořádnost, která by se v té souvislosti odehrála.

13. Na svatební cestu jeli jako hosté k jedné Lorenzinově sestře. Od své švagrové Anny Terezy jsem se dověděla, že Isa bránila početí, jež si ani jeden z nich nepřál, pomocí antikoncepčních tablet, proto se nenarodily žádné děti ani nebyla žádná těhotenství. Nikdy u nich nenastaly podmínky nezbytné k tomu, aby přivedli na svět dítě.

14. Své manželské bydliště založili v Marghera v maličkém bytě. Už od začátku byl jejich vztah jako dříve spíše konfliktní – důvodem byl stále jejich charakter a [rozdílný]¹² styl života. Isa jen stěží snášela manželský život, který jí bránil žít svobodně, jak si vždy představovala a jak naivně doufala, že bude moci uskutečnit v manželství s Lorenzinem. Mocnou podporu v těchto nárocích na totální svobodu jí v té době poskytlo feministické hnutí, k němuž se přiklonila a které bylo v té době velmi módní záležitostí; jejich manželský život byl proto stále silněji narušován hádkami a napětími, jichž jsem byla často svědkem, neboť jsem byla zvyklá navštěvovat je u manželových rodičů. V roce 1978 nastoupil Lorenzino k vojenské službě ve Florencii jako vojenský lékař. V důsledku toho zůstali oba odloučení na zhruba 15 měsíců, kdy se vídali jen zřídka.

15. K přerušení manželského soužití mezi oběma nastalo začátkem roku 1980, když Lorenzino definitivně opustil manželské obydlí a šel bydlet k jednomu svému příteli. My jsme se o tom dověděli o mnoho později, protože on neměl odvahu seznámit s touto věcí rodiče, aby jim

¹¹ zpřesnění kontextu provedl překladatel

¹² doplnil překladatel

nezpůsobil utrpení. Manželství ztroskotalo jedině z důvodu neschopnosti obou usmířit rozdíly mezi nimi, jak jsem už řekla, na rovině charakterů a životních stylů.

16. Rozhodli se pak svorně o odloučení a o rozvodu. Lorenzino se znovu občansky oženil v roce 1992 a obdržel z tohoto spojení jednu dceru. Od nedávné doby vím, že žije v Mateře. Nevím, jakým životem v současnosti žije Isa, protože od jejich odloučení jsem s ní neměla žádný kontakt. Lorenzino by si živě přál, aby církev uznala neplatnost jeho manželství s Isou, aby mohl prostřednictvím náboženského sňatku realizovat svůj stávající občanský svazek a získal tak možnost znovu přistupovat ke svátosti oltářní.

17. Po krachu manželství se Lorenzino postupně přiblížil náboženské praxi, protože v jeho nitru zůstala zakořeněná výuka, kterou obdržel od své rodiny. Dnes je praktikující, přestože nemůže přistupovat k eucharistii. Je nepochybně upřímný a věrohodný. Nemám podklady, abych mohla definovat současný náboženský život a věrohodnost Isy.

18. Nemám žádné svědky, které bych mohla uvést, ani nechci předložit žádné dokumenty.

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, iuramento firmavit de veritate dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

ZÁPIS VÝSLECHU III. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY

Deinde comparuit rite citatus

dn.us SANTI IGINO

testis actricis, qui, praestito iuramento¹³ de veritate dicenda, haec deposuit:

SANTI IGINO, narozený roku 1946 v Alonte (VI), bydliště v Gus, Via F. 111/A. Povolání v důchodu. Praktikující katolík ve farnosti sv. Víta a Modesta v Gus.

Předložil občanský průkaz č. ..., vydaný Městským úřadem v Gus dne... .

1. Jsem bratr Santi Lorenzina, poznal jsem Albu Isu, když s ním navázala citové vztahy.

2. Isa bydlela s rodiči a dvěma staršími sestrami a kromě toho s jednou babičkou. Obdržela tradiční katolickou výchovu. Když poznala mého bratra, byla už málo praktikující. Získala vysokoškolské vzdělání jako učitelka základní školy. Měla 18 let a měla silný a umíněný charakter. Neustále se snažila být centrem pozornosti. Byla otevřená, extrovertní, měla ráda zábavu a žárlivě bránila svou svobodu. Netolerovala, když by měla být vůči někomu podřízená, takže měla neustále spíše problematické vztahy s rodiči. Pamatuji si, že jednou přišla do našeho domu se zavazadlem a řekla nám, že se pohádala s rodiči a utekla z domu.

3. Lorenzino měl 22 let a byl to chlapec klidného, spíše rezervovaného charakteru, zodpovědný, mnoho se v té době angažoval ve vysokoškolském studiu na lékařské fakultě. Byl posledním z jedenácti sourozenců a v té době žil s našimi rodiči a se dvěma sestrami a dvěma

¹³ slovo „iuramento“ opravil překladatel

bratry, mezi nimiž jsem byl i já. Ostatní už vstoupili do manželství a žili se svými rodinami. Měl větší důvěru k nám, sourozencům, než k našim rodičům, kteří už byli poměrně staří. Po uzavření manželství dokončil studia medicíny a chirurgie. Na jeho vysokoškolských studiích ho podporovali další tři moji sourozenci, kteří v té době žili v rodině.

4. Ti dva se poznali roku 1972 v Grado, kde se účastnili [aktivit]¹⁴ stejné mládežnické skupiny v rámci studentského prostředí. Vzájemně se přitahovali především na tělesné rovině a začali se vzájemně intenzivně navštěvovat, což je vedlo ke skutečnému zasnoubení. Pamatuji se, že když mi Lorenzino poprvé ukázal fotografii Isy, kterou jsem do té doby ještě neznal, se zvláštním zalíbením zdůrazňoval, jak je krásná. Jejich předmanželský vztah trval přibližně čtyři roky. Jejich vztah byl spíše konfliktní, jednak pro neslučitelnost jejich povah, ale především kvůli rozdílnému způsobu, jak přistupovali k životu a ke vztahu mezi manžely, můj bratr vnímal zodpovědnost za svou studijní činnost, protože věděl, kolik obětí to stálo jeho sourozence, Isa měla naopak jediné přání, tj. užívat si života a využít všechny možné příležitosti k uskutečnění této touhy. Nejednou jsem byl svědkem hádek mezi nimi právě proto, že Lorenzino nebyl ochoten plnit Isiny ztřeštěné nápady.

5. Myslím, že Isini rodiče byli vcelku příznivě nakloněni k tomuto jejich zasnoubení, možná s nadějí, že usazený a klidný charakter mého bratra pomůže zklidnit jejich dceru. Moji rodiče – jak se zdálo – naopak spíše trpěli touto věcí, spíše než by ji schvalovali, protože se jim zdálo, že toto děvče není pro Lorenzina vhodné.

6. Manželství navrhla Isa na jaře roku 1976, čímž všechny překvapila, neboť já se svou budoucí ženou jsme právě připravovali vlastní svatbu. Bylo tedy přirozené, že jsem se jich obou zeptal, zda toto rozhodnutí neudělali náhodou proto, že se objevilo těhotenství. Odpověděli mi, že nečekají žádné dítě, ale že jejich rozhodnutí uzavřít manželství vychází výlučně z urgentního požadavku Isy, aby mohla odejít ze své původní rodiny, protože už nedokáže snášet její ochranné snahy.

7. Lorenzino ve skutečnosti nebyl přesvědčen, že jde o dobrou volbu, jednak proto, že mu chyběl ještě rok do zakončení studia, ale především proto, že problémy, které vytvářely konflikty během zasnoubení, nebyly zdaleka vyřešeny. Nakonec se rozhodl uzavřít manželství pro neustálé naléhání Isy a přijal ho jako určitou zkoušku.

8. Jejich slib byl svobodný, i když byl podmíněn okolnostmi.

9. 10. V tom samém rozhovoru s oběma, jak jsem uvedl v čísle 6, mi oba řekli, že své manželství chápou jako zkoušku, a proto jsou rozhodnutí, že kdyby tato zkouška nevyšla, využijí rozvodu, aby znovu získali svou úplnou svobodu. Při té příležitosti mi také řekli, že si zvolili církevní sňatek jen proto, aby svým rodičům nepůsobili bolest. Prohlásili též, že nebudou chtít, aby se z jejich spojení narodily děti, a to až do té doby, než nabudou jistoty, že jejich manželství je úspěšné, aby tak neměli další problémy při případném rozvodu a zvláště aby neuváděli do nešťastných situací případné nevinné děti. O těchto věcech mluvili ti dva nejen se mnou, ale i s mou tehdejší snoubenkou, bratry a sestrami.

11. Přípravy na svatbu zařizovali oba s podporou jejich rodin. Nevím, zda se zúčastnili nějakého kurzu přípravy na manželství.

12. Manželství uzavřeli v roce 1976 v Gus. Byl jsem přítomen a nevzpomínám si na nic zvláštního, co by se při té příležitosti odehrálo.

¹⁴ přidáno překladatelem

13. Byli na svatební cestě a manželství bylo dokonáno, dověděl jsem se jak od svého bratra, tak od jedné mé sestry, která je zdravotní sestrou, že Isa neustále brala antikoncepční tablety, aby podle jejich záměrů před manželstvím zabránila početí dětí. Žádné děti se nenarodily a nebylo ani žádné těhotenství, protože se mezi nimi nikdy neuskutečnilo ono jedinečné manželské spojení, které by jim dopřálo vůli přivést je na svět.

14. Po uzavření manželství se oba přestěhovali do jednoho malého bytu v Margheře. Jejich společný život pokračoval tak, jak vypadal před svatbou, tzn. v napětí a hádkách. Rozdíly mezi nimi byly příliš značné, a společný život je spíše prohloubil než uklidnil. V obou byla nesnášenlivost ohledně rozdílnosti ve způsobu jak chápat život a manželství. Můj bratr se s velkou zodpovědností věnoval svému povolání, kdežto Isa pokračovala v touhách žít svobodně a povrchně. Pamatuji si, že jsem byl nejednou svědkem vzájemných sporů, zapříčiněných právě pracovním nasazením mého bratra. Když byl urgentně zavolán do nemocnice nebo když tam z naléhavých důvodů musel zůstat déle, Isa se značným odporem opakovala, že se můj bratr měl oženit s nemocnicí a ne s ní. V roce 1978, u příležitosti vojenské služby mého bratra, se museli odloučit na přibližně 15 měsíců, kdy se setkávali pouze sporadicky, což dovolilo Ise žít mnohem svobodnějším životem, v čemž jí pomáhaly feministické myšlenky, které se právě v té době rozmáhaly ve společnosti.

15-16. Jejich společný život trval zhruba 3 a půl roku, můj bratr to po nějakou dobu tajil, aby nezarmoutil naše rodiče a nás příbuzné. On sám nám potom vyprávěl, že se jeho manželský život stal nesnesitelným a že po jedné z mnoha hádek definitivně opustil společný manželský byt a odstěhoval se k jednomu svému známému. V stávajícím stavu věcí je zcela nemyslitelné, že by se ti dva usmířili. V roce 1992 se Lorenzino znovu oženil s jinou ženou, s níž má jednu dceru. Jeho hlubokým přáním je moci slavit náboženský obřad manželství se svou současnou ženou, s níž je sezdán občansky, protože cítí jako nevýhodu, že nemůže přistupovat ke sv. přijímání. O Ise nemám žádné zprávy od doby, kdy se rozvedla s mým bratrem.

17. Po krachu jeho manželství se Lorenzino opět začal přibližovat k církvi a dnes je praktikující. Je nepochybně upřímný a věrohodný. Nevím, jaký úsudek vyjádřit o Ise, protože jsem ji už víc než dvacet let neviděl.

18. Nemám žádné svědky, které bych uvedl, ani dokumenty k předložení.

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, iuramento firmavit de veritate dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

ZÁPIS VÝSLECHU IV. SVĚDKA ŽALUJÍCÍ STRANY

Sessio VI

Anno Domini 2003, die 8 mensis januarii in aula huius Sacri Tribunalis coram R. P. D. Petro Viola Iudice Instructore, praesentibus infrascriptis, comparuit, rite citatus dn.us Paolo SANTI, testis actricis, qui praestito juramento de veritate dicenda, haec deposuit:

SANTI Paolo, narozen v Alonte roku 1932, bydlištěm v Gus, Via F. 113-2. Povolání: v důchodu. Praktikující katolík ve farnosti sv. Víta a Modesta v Gus.

Předložil občanský průkaz, vystavený městským úřadem v Gus dne ..., č.

1. Jsem bratr Lorenzina Santiho. Poznal jsem Albu Isu, když s ním navázala citové vztahy v roce 1972.

2. Isa žila s rodiči, 2 staršími sestrami a babičkou, získala tradiční katolickou výchovu, ale už v době, kdy poznala mého bratra, praktikovala víru jen občas, získala vysokoškolské vzdělání jako učitelka základní školy. Měla 18 let a měla velmi silnou, rozhodnou, až tvrdohlavou povahu. Žárlivě si střežila svou svobodu, a tudíž nesnášela rodičovskou autoritu. Měla zálibení v zábavách, v cestování, jedním slovem v životě v naprosté svobodě. Neustále měla velmi složité a konfliktní vztahy se svými rodiči.

3. Lorenzino měl 22 roků, když poznal Isu. Byl to chlapec klidný, zodpovědný, věnoval se studiu, v té době studoval medicínskou fakultu. V té době žil se svými rodiči, dvěma bratry, jedním z nichž jsem byl já, a se dvěma sestrami, ostatních šest sourozenců bylo již sezdáno a žilo s vlastními rodinami. Lorenzino se narodil jako poslední. Neustále udržoval výborný vztah se všemi členy rodiny, ale důvěrný vztah měl pouze s námi sourozenci, kteří jsme s ním žili v domácnosti a kteří jsme ho také podporovali, aby mohl vystudovat. Poněkud menší důvěru choval vůči našim rodičům, kteří už byli spíše starší. Obdržel výbornou náboženskou výchovu, neboť naši rodiče byli praktikující katolíci a o tuto věc se starali se zvláštní péčí. Lorenzino byl praktikující až do doby, než poznal Isu; pak jeho náboženská praxe zůstávala daleko za očekávaními. Po uzavření manželství dokončil studia medicíny a chirurgie.

4. Poznali se v Gradu v roce 1972, protože navštěvovali tutéž studentskou skupinu přátel. Pocítili k sobě vzájemnou náklonnost především na tělesné rovině a začali se hojně navštěvovat, z čehož velmi rychle vznikl snoubenecký vztah. Víím, že měli také předmanželské intimní kontakty. Jejich předmanželský vztah trval přibližně 4 roky. Jejich vztah nebyl klidný, ale často plný napětí a protikladů. Nevycházeli spolu ani kvůli povaze, ani kvůli zálibám, ani kvůli způsobům, jak si představovali svůj partnerský život. Isa chtěla v touze uspokojit svou žízeň po svobodě neustále novými zážitky v oblasti zábavy, cestování atd. Často jsem je slyšel, jak se hádají, protože můj bratr, který byl zodpovědný a uvědomoval si, že abychom mu umožnili studovat, stálo nás to mnoho obětí, nebyl ochoten vycházet jí vstříc ve všech jejích nápadech a dával přednost svému studijnímu úsilí. Přinejmenším dvakrát dospěli dokonce k přerušení svého vztahu, který však později pod vlivem smyslového zálibení a tělesné přitažlivosti obnovili.

5. Naše rodina nebyla příliš spokojená Lorenzinovým výběrem. Isa podle nás pro něj nebyla vhodnou ženou. Respektovali jsme však jeho volbu s nadějí, že se to bude dobře vyvíjet a že se řada protikladů, které mezi nimi byly, postupně odstraní.

6. S návrhem na uzavření manželství přišla Isa, která Lorenzinovi tvrdila, že už nedokáže snášet rodinné područí a že jediným způsobem, jak z něho odejít, je uzavřít manželství.

7. Můj bratr zůstal tváří v tvář tomuto návrhu znepokojený, jednak proto, že dosud nedokončil vysokoškolská studia, ale hlavně proto, že dosud nepozoroval, že by byly vyřešeny problémy, které působily konflikty v jejich předmanželském vztahu. Po Isině naléhání, aby jí pomohl v jejích nesnázích s její rodinou, a s nadějí, že se uzavřením manželství může jejich vztah zlepšit, souhlasil, že se s ní ožení.

8. Jejich slib byl svobodný, i když ovlivněný tím, co jsem uvedl výše.

9. Protože přistupovali k uzavření manželství s vážnými nejistotami, které na nich ležely, oba svorně považovali manželství za zkoušku, která jim umožní, aby si ověřili [, zda dokáží žít] klidný[m] manželský[m] život[em].¹⁵ Pokud by jejich společný život ztroskotal, otevřeně prohlašovali, že se uchýlí k rozvodu, aby znovu získali svou osobní svobodu.

10. V téže souvislosti mi oba potvrdili i to, že se rozhodli nepřivést na svět děti, aby neměli problémy v případném rozvodovém řízení a aby je neuváděli do utrpení.

11. O přípravu na svatbu se starali oni dva s podporou svých rodin. Nevím, zda se zúčastnili kurzu přípravy na manželství.

12. Manželství bylo uzavřeno v Gus v roce 1976. Byl jsem přítomen a vše proběhlo normálně.

13. Byli na svatební cestě v Brianza jako hosté u jedné naší sestry. Manželství bylo dokonáno a vím, že Isa brala antikoncepční tablety, protože mi to řekla sestra Anna Teresa, zdravotní sestra, na niž se Isa obrátila. Z manželství se nenarodily děti ani nedošlo k žádnému těhotenství, protože manželství velmi brzy ztroskotalo.

14. Svůj manželský domov založili v jednom malém bytě v Marghera. Jejich společný život byl jednou neustálou hádkou. K tomu docházelo i v naší přítomnosti, což vyvolávalo ve všech hluboké znepokojení. Nebyli schopní si vyjít vstříc, co se týká povahy. Isa, která se chtěla vdát, aby se vymanila z ochrany svých rodičů a aby žila svobodně, je velmi nespokojená, protože velmi obtížně snáší roli manželky. Pokračovala ve svém přání žít svobodně, v čemž se jí ale můj bratr, který byl zodpovědný, stavěl na odpor. To tedy byly příčiny jejich vzájemných hádek, které se stále víc a víc prohlubovaly. V roce 1978 se Lorenzino na zhruba 15 měsíců odebral do Florencie, aby tam vykonal vojenskou službu jako vojenský lékař; toto období bylo časem vzdálení se a odloučenosti a jejich setkání byla vázána na spíše zřídkavé dovolené mého bratra. Víím, že během této doby byla Isa často na cestách s jednou přítelkyní a že se v té době ztotožnila s feministickými myšlenkami, které se právě šířily.

15. Jejich manželské soužití trvalo až do roku 1980, kdy můj bratr s vědomím, že další společný život s Isou je nemožný, odešel bydlet k jednomu svému kamarádovi. My příbuzní jsme se o této události dověděli s asi šestiměsíčním zpožděním, protože Lorenzino neměl odvahu seznámit s touto věcí naše rodiče, neboť věděl, že by to v nich vyvolalo hrozný zármutek.

16. Po vzájemné dohodě se uchýlili k zákonnému odloučení a k rozvodu. V současnosti je Lorenzino znovu občansky sezdán (od roku 1992) s jinou ženou, od níž obdržel jednu dceru, a z pracovních důvodů žije už delší dobu v Mateře. Měl by živou touhu srovnat prostřednictvím církevního sňatku svůj občansky uzavřený poměr se současnou ženou. Nevím nic o tom, jaký život vede v současnosti Isa.

¹⁵ text v závorkách doplnil překladatel

17. Po rozpadu svého manželství se Lorenzino postupně navrátil k náboženské praxi a v současnosti je praktikující, přestože nemůže přistupovat ke sv. přijímání. Je to nepochybně upřímná a věrohodná osoba. Nevím, zda Isa v současnosti žije náboženským životem. Nakolik jsem ji poznal, svého času byla věrohodnou osobou.

18. Nemám žádné svědky, které bych uvedl, ani listiny k předložení.

19. Nechci nic přidat.

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, iuramento firmavit de veritae dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

ZÁPIS VÝSLECHU I. SVĚDKA NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY

Deinde comparuit rite citatus

dn.us SANTI Agostino testis [actricis: přeškrtnuto] conventi, qui, praestito iuramento de veritate dicenda, haec deposuit:

SANTI Agostino, narozen ve Valdagno (VI) v roce 1928, bydliště Piave Via V. 13. V důchodu. Praktikující katolík ve farnosti Piave. A jsem mimořádným přísluhovatelem eucharistie.

Předložil občanský průkaz č. ..., vydaný Městským úřadem v Piave dne

1. Jsem bratr Santi Lorenzina, poznal jsem Albu Isu v roce 1972, když s ním navázala citové vztahy.

2. Isa obdržela tradiční katolickou [výchovu].¹⁶ Nevím toho moc o všech věcech, na které jsem dotazován, protože jsem odešel z domu v době, kdy jsem roku 1963 uzavřel manželství. Z toho mála, nakolik jsem mohl poznat Isu, [vím, že to]¹⁷ bylo děvče živelného, silného, otevřeného a extrovertního charakteru se silnou vůlí žít, bavit se, cestovat atd. Uvádím, že Isu jsem potkával výlučně v domě mých rodičů, které jsem pravidelně navštěvoval, a pamatuji se, že jsem se jednou zeptal, z jakého důvodu ji vždy nacházím v našem domě. Odpověděli mi, že má problémy s pochopením ze strany vlastních rodičů [a]¹⁸ příbuzných, takže dává přednost tomu, že je v našem domě, protože nesnáší přísnou ochrannou péči svých příbuzných.

3. Lorenzino měl 22 roků a byl to chlapec klidné, pokorné a zodpovědné povahy. Lorenzino v té době žil s našimi rodiči, dvěma bratry a dvěma sestrami. Nás ostatních šest sourozenců už žilo v manželství a bydleli jsme se svými rodinami. Lorenzino z nás sourozenců byl nejmladší. Obdržel výbornou náboženskou formaci, protože jsme pocházeli z praktikující rodiny, která se odedávna řídila náboženskými a mravními hodnotami. Poté, co se seznámil s Isou, slyšel jsem v domě mých rodičů různé stesky týkající se ochabnutí jeho četnosti a praxe náboženského života. Přestože i nadále udržoval s našimi rodiči dobré vztahy, bránilo mu právě

¹⁶ doplnil překladatel

¹⁷ doplnil překladatel

¹⁸ z kontextu doplnil překladatel

to, aby k nim měl postoj důvěry, neboť už byli spíše starší. Zvláštním způsobem jej doprovázely moje sestry, které zůstaly doma s rodiči.

4. Nakolik jsem se dověděl, seznámili se v Grado roku 1972 ve studentském a mládežnickém prostředí, které oba navštěvovali. Jejich předmanželský vztah trval zhruba čtyři roky. Jak mě, tak mou ženu naše sestry držely v nevědomosti ohledně událostí týkajících se vztahu Lorenzina a Isy (domnívám se, že v temnotě byli drženi moji rodiče), ale oba jsme se neustále ptali s určitou starostlivostí, jaký smysl má jejich vztah, když na nás neustále působí dojmem povrchnosti.

5. Nevím, jaký postoj zaujaly jednotlivé rodiny tváří v tvář tomuto zasnoubení. Co mě vždy zaujalo, byla skutečnost, že kdykoliv jsem navštívil dům mých rodičů a řeč se stočila na ty dva, viděl jsem, že má matka zesmutněla a začala plakat, a když jsem se jí ptal, vždy mi vyjádřila všechny své obavy, nejistotu ohledně kvality tohoto vztahu. Nakonec obvykle připojila: „doufejme, že si budou rozumět“.

6. Když jsme má žena a já dostali pozvánku na Lorenzinovu svatbu, než jsme ji otevřeli, radovali jsme se, protože jsme si mysleli, že se jedná o pozvánku na svatbu Igina, jiného mého bratra, který se už nějaký čas připravoval na svatbu. Když jsme se dočetli, že ženit se bude místo toho Lorenzino, byli jsme zaražení a překvapení. Telefonicky jsem se dožadovali vysvětlení, co se děje, a bylo nám velmi lakonicky sděleno, že žádné zvláštní důvody nejsou a že se pro to ti dva rozhodli zcela samostatně.

7/10 Až poté, co jejich manželství kolem roku 1980 zkrachovalo, a já jsem se ptal na příčiny konce tohoto vztahu, jsem se dověděl o všech okolnostech, které přivedly ty dva k rozhodnutí uzavřít manželství. Zjistil jsem, že ti dva měli neustále problémy se svými vztahy a že k uzavření manželství dospěli s mnoha nejistotami, takže si předsevzali, že v případě ztroskotání svého vztahu využijí možnosti rozvodu a že proto nechtěli mít ani děti, aspoň do doby, kdy by se ověřil pozitivní vývoj v jejich vzájemných vztazích.

11. Přípravy na svatbu vím, že byly uskutečněny s podporou u Lorenzina mých sester. Až po krachu jejich manželství jsem se dověděl, že neabsolvovali kurz přípravy na manželství.

12. Manželství bylo uzavřeno v Gus roku 1976, byl jsem přítomen. Nedošlo tam k žádné zvláštní věci. Vzpomínám si, že to byla první a jediná příležitost, kdy jsem se setkal s rodiči a sestrami Isy.

13. Odjeli na svatební cestu jako hosté u sestry Lucie v Brianza. Až po skončení svatby mi bylo sděleno, že Isa pro zabránění početí brala neustále antikoncepční tablety. A skutečně se nenarodily děti ani nebyla žádná těhotenství. A s ohledem na to, co se dělo pak, to bylo v jistém smyslu dobře.

14/15. Svůj manželský domov měli v Marghera, kde jsem je nikdy nenavštívil u nich doma. Pouze nejstarší z mých sester Maria mi – tuším – v roce 1980 sdělila, že se Lorenzino odloučil od své ženy. Řekla mi, že i ona to zjistila nepřímo, a že bydlí u jednoho svého známého kolegy lékaře. Neměl totiž odvahu sdělit to našim rodičům a nám, protože si uvědomoval, jaký zármutek by to u nás vyvolalo. Jejich společný život trval přibližně tři a půl roku.

16. K zákonnému odloučení a rozvodu se uchýlili po vzájemné dohodě. Můj bratr se roku 1992 znovu občansky oženil s jinou ženou, od níž obdržel jednu dceru, měl by živou touhu moci srovnat toto soužití svátostným manželstvím. Druhá žena mého bratra mi vyprávěla, že jejich dcera se ptala rodičů, z jakých důvodů nikdy nepřistupují ke svatému přijímání. Uvádím, že tato osoba je praktikující a přivedla k náboženské praxi i mého bratra. Nevím nic o tom, jaký život v současnosti vede Isa.

17. Můj bratr, jak jsem řekl, je praktikující, cítí hlubokou obtíž v tom, že nemůže přistupovat ke sv. přijímání. Nepochybně je upřímný a věrohodný. Nemám podklady, abych definoval náboženský život a upřímnost Isy.

18. Nemám ani svědky, ani dokumenty, které bych mohl předložit.

19. Nechci nic přidat ani změnit.

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, iuramento firmavit de veritae dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur

ZÁPIS VÝSLECHU II. SVĚDKA NEŽALUJÍCÍ DILIGENTNÍ STRANY

Deinde comparuit rite citata

dn.a MARACHELLA Paola Loredana testis [actricis: přeškrtnuto] conventi, quae, praestito iuramento de veritate dicenda, haec deposuit:

MARACHELLA Paola Loredana, narozena v Benátkách roku 1938, bydlištěm v Piave, Via B. 13, povolání: učitelka ve výslužbě v důchodu. Praktikující katolička ve farnosti v Piave. Pastorační asistentka a jsem mimořádnou přísluhovatelkou eucharistie.

Předložila občanský průkaz č. ... vydaný Městským úřadem v Piave dne

1. Jsem snachou Lorenzina Santiho, protože jsem se vdala za jeho bratra Agostina. Proto znám Lorenzina od jeho dětství. Isu Albu jsem poznala v roce 1972, když s ním navázala citové vztahy, občas jsme se s ní setkávali během našich návštěv u rodičů mého manžela.

2. Nakolik mi bylo známo, Isa žila s rodiči a se dvěma staršími sestrami. Nevím přesně, jakou náboženskou výchovu obdržela, ani jaká byla v té době její náboženská praxe. Z toho mála, co jsem ji mohla poznat, se Isa zdála být dívkou živou, živelnou, extrovertní a silnou, a kromě toho to samozřejmě bylo pěkné děvče. Nevím, jaké vztahy měla se členy své rodiny. Když jsem navštěvovala rodiče svého manžela, často jsem se s ní u nich doma setkávala.

4. Lorenzino byl vždy chlapec klidného, jemného, zodpovědného charakteru, byl poslední z 11 sourozenců. Když poznal Isu, žil s rodiči, dvěma sestrami a dvěma bratry, všichni ostatní už žili v manželství. Tím, kdo nejvíce držel s Lorenzinem, byly jeho starší sestry, které žily u rodičů, s nimiž stále udržoval mimořádně důvěrný vztah, nepochybně silnější než s rodiči, kteří už byli staří. Obdržel výbornou náboženskou výchovu, protože pocházel ze značně praktikující rodiny; mimochodem i já jsem byla hrdá na to, že jsem se stala její součástí.

4-5 Nakolik jsem se dověděla, poznali se ti dva v roce 72, když se účastnili aktivit téže skupiny mladých studentů. Jejich předmanželský vztah trval zhruba 4 roky, neměla jsem možnost sledovat jejich vztah zblízka. Během našich návštěv u tchýně si pamatuji, že když jsme se jí ptali na zprávy o těch dvou, zaznamenávali jsme u ní jisté znepokojení, jakoby svůj vztah prožívali příliš povrchně a bez potřebné zralosti, nevěděli jsme však nic o tom, jak konkrétně pokračuje jejich snoubenecký vztah.

6. Nevím, jak se ti dva dopracovali k rozhodnutí pro manželství. Když jsme dostali pozvánku na jejich svatbu, byli jsme po jejím otevření velmi překvapeni, neboť jsme čekali, že se jedná o oznámení svatby nejstaršího Lorenzinova bratra (Igina).

7. Pamatuji si, že při rozhovoru o tomto manželství s mým manželem jsme si položili otázku, zda si ti dva [budoucí]¹⁹ manželé uvědomují, [k čemu se chystají,]²⁰ a zda jsou přiměřeně připraveni pro tento krok, a byli jsme z toho poměrně zaskočení. V té době nám nebyly sděleny od těch dvou (protože jsme neměli příležitost je navštívit) žádné případné pochybnosti a úmysly, s nimiž vstupovali do manželství.

8. Mám za to, že ti dva složili slib svobodně.

9-10 Nemám dost vědomostí, abych mohla odpovědět na to, nač jsem tázána. Na druhé straně jsem žila daleko od rodiny rodičů mého manžela a s rodinou jsme se setkávali jen zřídka.

11. Nevím, kdo připravoval svatbu a zda se ti dva zúčastnili kurzu přípravy na manželství.

12. Zúčastnila jsem se jejich svatby, která se konala v Gus roku 1976. Upoutaly mě svatební šaty nevěsty, protože byly excentrické ve smyslu nízké konformity a značné modernosti.

13. Nevím, zda byli na svatební cestě ani jsem neměla žádné důvěrné informace ohledně intimního života těchto manželů. Víím jen, že se jim nenarodily žádné děti a že nedošlo k žádnému těhotenství. Nevím, z jakých důvodů tomu tak bylo, mimo jiné i proto, že jsem se na to nikdy dotčených osob neptala.

14. Své společné bydliště měli v Margheře. Neudržovali jsme s nimi vztahy, takže nevím, jak se odvíjel jejich manželský život.

15. Jejich společný manželský život trval až do začátku roku 1980. Po nějakou dobu tuto věc Lorenzino tajil jak před rodiči, tak před námi příbuznými, neboť věděl, že by to vyvolalo u všech enormní zármutek.

16. Odloučili se a rozvedli po vzájemné dohodě. V roce 1992 se občansky oženil a z tohoto spojení obdržel jednu dceru. Byla by živá Lorenzinova touha moci zlegalizovat prostřednictvím náboženského manželství tento svůj druhý partnerský vztah. Právě žena, s níž uzavřel občanské manželství, ho postupně přivedla k náboženské praxi. Při pohledu na soužení jeho druhé manželky začal můj manžel naléhat na Lorenzina, aby se rozhodl vnést světlo na platnost prvního manželství s Isou. Už dlouhou dobu nemám žádné zprávy o tom, jaký život vede v současnosti Isa. Tuším, že ode dne, kdy uzavřeli manželství, jsem už vlastně neměla žádnou možnost ji vidět.

17. Lorenzino je v současnosti praktikující a cítí jako obtíž, že nemůže přistupovat ke sv. přijímání. Nepochybně je věrohodný a upřímný. Nemám podklady, abych mohla definovat náboženský život a věrohodnost Isy.

18. Nemám žádné svědky, které bych mohla uvést, ani dokumenty k předložení, co by bylo užitečné pro tuto kauzu.

19. Nechci nic přidat.

¹⁹ doplnil překladatel

²⁰ doplnil překladatel

Et expleto examine, testis perlectam sibi depositionem suam ratam habuit, iuramento firmavit de veritae dictorum et de secreto servando ac se subscripsit uti sequitur:

ŽÁDOST O ODLOUČENÍ MANŽELŮ A UKONČENÍ OBČANSKÝCH ÚČINKŮ MANŽELSTVÍ

DEKRET O ZVEŘEJNĚNÍ SPISU

Acta publicentur. Praestituitur autem partibus terminus triginta dierum ad declarandum utrum aiud proponendum vel exhibendum habeant. Et notificetur.

OZNÁMENÍ O ZVEŘEJNĚNÍ

[Vrácenka podepsaná žadatelkou]

Racc. A/R

Vážení

Isa ALBA, Corso del Popolo, 125, Grado

Lorenzino SANTI, c/o Studio De Divitis, via del Santo, 14, BARI

Sděluji Vám, že k dnešnímu dni byla zveřejněna akta týkající se Vaší kauzy.

Výše uvedení do nich mohou nahlédnout v naší kanceláři.

Do 17.02.03 můžete předložit případné připomínky nebo dokumenty, jakož i další doplňující důkazy. Po uplynutí tohoto data, nepředložíte-li připomínky nebo jinou dokumentaci, bude vynesena závěrečný dekret vyšetřující fáze.

S pozdravem

Potenza, dne 17/01/03

N. B.: Kancelář je otevřena od úterý do pátku od 9 do 12 hod.

DEKRET O UZÁVĚRU ŘÍZENÍ

Elapso iam termino praestituto, decreto diei 17/01/03, cum partes nihil ulterius patierint,
audio Difensore Vinculi

DECERNIMUS

causam conclusam esse. Novae ideo inibentur probationes et aperta declaratur discussio.
Partibus assignatur terminus unius mansis ad defensionem distribuendas. Et notificetur.

OZNÁMENÍ O UZÁVĚRU ŘÍZENÍ

[Vrácenka podepsaná žadatelkou]

Vážení

Isa ALBA, Corso del Popolo, 125, Grado

a Lorenzino SANTI, c/o Studio De Divitis, via del Santo, 14, BARI

Sděluji Vám, že dne 17/02/03 byl vynesena dekret o uzavření kauzy, týkající se
projednávané kauzy; proto bude dne 28/03/03 ve 12 hod. vynesena rozsudek.

Jeho výsledek bude ihned sdělen zainteresovaným stranám.

S uctivým pozdravem

Potenza, dne 19/02/03